

Dosarul nr. 2ra-619/16

Instanța de fond: Judecătoria Bălți – D. Stănilă

Instanța de apel: CA Bălți – A. Gheorghieș, A. Toderas, A. Albu

Î N C H E I E R E

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului
Judecători

Iulia Sîrcu,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Galina Șevcenco în pricina civilă la acțiunea Galinei Șevcenco împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 10 noiembrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Bălți din 28 aprilie 2015, prin care s-a respins acțiunea,

C O N S T A T Ă :

La data de 16 martie 2015 Șevcenco Galina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii (f.d. 3).

În motivarea acțiunii reclamanta Galina Șevcenco a invocat, că la data de 21 februarie 1994 a decedat fiul său Șevcenco Alexandr, după decesul căruia a rămas patrimoniul succesoral constituit dintr-o cotă parte din apartamentul nr. 46, situat pe str. N. Iorga nr. 30, mun. Bălți.

Reclamanta menționează, că în calitate de coproprietar al apartamentului sus-menționat figurează mama reclamantei Șevcenco Claudia, care a decedat la data de 07 octombrie 2014, ea și fiul acesteia Șevcenco Alexandr, care de asemenea este decedat.

Pînă la moment nu a acceptat succesiunea rămasă după decesul fiului Șevcenco Alexandr, din motiv că urmare a decesului fiului, care era unicul fiu, dînsa a suferit enorm, a avut o tentativă de suicid, ulterior a fost supusă unui tratament în cadrul Spitalului de Psihiatrie din Bălți.

Pe lîngă traumele sufletești în perioada respectivă a avut și probleme de ordin material, ce a împiedicat-o să se adreseze în termenul prevăzut de lege către biroul notarial cu cerere de acceptare a succesiunii.

Prin hotărîrea Judecătoriei Bălți din data de 28 aprilie 2015 s-a respins cererea de chemare în judecată privind prelungirea termenului acceptării succesiunii (f.d. 23).

Invocînd ilegalitatea hotărîrii instanței de fond, la data de 07 mai 2015 Șevcenco Galina a depus cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii contestate cu emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie admisă acțiunea (f.d. 26).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 10 noiembrie 2015 s-a respins cererea de apel, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Bălți din data de 28 aprilie 2015 (f.d. 55).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Reclamanta la data de 16 martie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată privind prelungirea termenului de acceptare a succesiunii rămasă după decesul fiului său Șevcenco Alexandr din data de 15 februarie 1994 (f.d. 14).

Instanța de apel a constatat, că potrivit certificatului eliberat de OCT Bălți, filiala ÎS „Cadastru”, apartamentul nr. 46 din mun. Bălți str. N. Iorga 30, aparține cu drept de proprietate lui Șevcenco Alexandr, Șevcenco Claudia și Șevcenco Galina, în temeiul certificatului eliberat de Agenția de privatizare nr.19398-2/03 din data de 30 martie 1994 și contractului de vânzare- cumpărare, transmitere- primire a locuinței în proprietate privată nr. 2791 din 21 iulie 2003. De asemenea, prin certificatul eliberat de Primăria mun. Bălți se adevărește, că apartamentul aflat în litigiu a fost privatizat în baza hotărîrii Comisiei de privatizare nr. 30 din 30 martie 1994 de către Șevcenco Claudia, Șevcenco Galina și Șevcenco Alexandr (f.d. 13).

În conformitate cu prevederile art. 1516 alin. 3 Cod Civil, *„succesiunea se consideră acceptată cînd moștenitorul depune la notarul de la locul deschiderii succesiunii o declarație de acceptare a succesiunii sau intră în posesiunea patrimoniului succesoral”*.

Potrivit informației eliberate de notarul public Dimitriu Svetlana, după decesul lui Șevcenco Alexandr nu a fost deschisă procedura succesorală și de către acesta nu a fost lăsat testament (f.d. 6).

Potrivit art. 1516 Cod Civil, *„ termenul de acceptare a succesiunii este de 6 luni de la data deschiderii succesiunii”*.

La caz, reclamanta solicită prelungirea termenului de acceptare a succesiunii după decesul fiului Șevcenco Alexandr din data de 15 februarie 1994, adică după 21 ani de la deces, acțiune corect respinsă de prima instanță, ori chestiunea privind prelungirea termenului acceptării succesiunii poate fi soluționată de instanță în cazul cînd moștenitorul nu a depus în termen cererea de acceptare a succesiunii și nici nu a intrat în posesia patrimoniului succesoral. Intrarea în posesia patrimoniului succesoral este o cale de acceptare a succesiunii, care în caz de litigiu poate fi stabilită de instanță prin constatarea acestui fapt.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din data de 10 noiembrie 2015, Șevcenco Galina a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d. 66).

În motivarea recursului recurenta a menționat, că instanțele judecătorești la emiterea hotărîrilor nu au ținut cont de circumstanțele importante, care au dus la omiterea termenul de acceptare a succesiunii după decesul fiului Șevcenco Alexandr, astfel după decesul acestuia o perioadă îndelungată s-a aflat la tratament, aflîndu-se în depresie.

În conformitate cu art. 434 alin. 1 CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la data de 10 noiembrie 2015, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 30 noiembrie 2015, recepționată de către recurentă la data de 04 ianuarie 2016 (verso f.d. 60).

În aceste circumstanțe, recursul, depus la 11 ianuarie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Galina Șevenco este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurente la verificarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Galina Șevcenco asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Galina Șevcenco inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Galina Șevcenco împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2015, în pricina civilă la acțiunea Galinei Șevcenco împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Bălți privind prelungirea termenului acceptării succesiunii.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iulia Sîrcu

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas